

Urantia-kirja

<< [Luku 52](#) | [Osat](#) | [Sisältö](#) | [Luku 54](#) >>

Luku 53

Luciferin kapina

53:0.1 (601.1)

LUCIFER oli lahjakas Nebadonin ensiasteinen Lanonandek-Poika. Hän oli saanut palvelukokemusta monista järjestelmistä, hän oli ollut ryhmänsä korkea neuvonantaja ja hän oli kuuluisa viisaudestaan, neuvokkuudestaan ja tehokkuudestaan. Lucifer oli numero 37 omassa yhteisössään, ja kun hän sai Melkisedekeitä valtuuskirjansa, hänet nimitettiin tehtävänsä yhtenä niistä sadasta, jotka yli seitsemänsadantuhannen kaltaisensa joukossa olivat kaikkein kyvykkäimmät ja loistavalahjaisimmat persoonallisuudet. Näin suurenmoisista lähtökohdistaan huolimatta hän pahuuden ja erheen kautta omaksui synnin ja on nyt Nebadonissa yksi niistä kolmesta Järjestelmänhallitsijasta, jotka ovat sortuneet mielistymään itseensä ja antautuneet viisasteluun väärämielisestä henkilökohtaisesta vapaudesta, mikä merkitsee universumiin kohdistuvan uskollisuuden hylkäämistä ja piittaamattomuutta veljellisyyden velvoitteita kohtaan, sokeutta kosmisia suhteita kohtaan.

53:0.2 (601.2)

Nebadonin universumissa, Kristus Mikaelin toimipiirissä, on kymmenentuhatta asutuista maailmoista koostuvaa järjestelmää. Koko Lanonandek-Poikien historian aikana, kaikessa heidän työssään näiden tuhansien järjestelmien joka kolkassa ja universumin päämajassa on vain kolmen Järjestelmänhallitsijan milloinkaan todettu halveksineen Luoja-Pojan hallitusta.

1. Kapinan johtajat

53:1.1 (601.3)

Lucifer ei ollut ylösnousemuksellinen olento. Hän oli paikallisuniversumin luotu Poika, ja hänestä sanottiin: ”Sinä olit kaikin puolin täydellinen siitä päivästä, jona sinut luotiin, siihen asti kun vääryys sinussa havaittiin.” Hän oli monet monituiset kerrat neuvotellut Edentian Kaikkein Korkeimpien kanssa. Ja Lucifer hallitsi ”Jumalan pyhäältä vuorelta”, Jerusemin hallintokukkulalta, sillä hän oli 607 maailmasta koostuvan suuren järjestelmän toimeenpanopäällikkö.

53:1.2 (601.4)

Lucifer oli suurenmoinen olento, loistavalahjainen persoonallisuus. Hän oli universumin virka-asteikossa konstellaatioiden Kaikkein Korkeimpien Isien jälkeen seuraavana. Luciferin rikkomuksesta huolimatta hänen alaisinaan toimineet älylliset olennot pidättyivät osoittamasta hänelle epäkunnioitusta ja halveksuntaa ennen Mikaelin Urantialla tapahtunutta lahjoittautumista. Ei myöskään Mooseksen kuolleistanousun aikainen Mikaelin arkkienkeli ”lausunut syyttävää tuomiota häntä

vastaan, vaan sanoi ainoastaan: ”Tuomari nuhdelkoon sinua.”
Tällaisissa tapauksissa tuomiovalta kuuluu Päivien Muinaisille, superuniversumin hallitsijoille.

53:1.3 (601.5) Lucifer on nyt Satanian langennut ja viralta pantu hallitsija. Itsensämietiskeleminen on erittäin tuhoisaa, myös taivaallisen maailman yleville persoonallisuuksille. Luciferista sanottiin: ”Sydämesi ylpistyi kauneudestasi; loistavalahjaisuutesi sai sinut turmelemaan viisautesi.” Muinainen profeettanne näki hänen surkean tilansa kirjoittaessaan: ”Kuinka oletkaan taivaasta langennut, oi Lucifer, aamun poika! Kuinka oletkaan maahan syösty, sinä joka julkesit saattaa maailmat sekaisin!”

53:1.4 (602.1) Urantialla Luciferista kuultiin varsin vähän siksi, että hän antoi ensimmäisen käskynhaltijansa, Saatanan, tehtäväksi ajaa asiaansa teidän planeetallanne. Saatana oli samaisen, Lanonandekien primaarisen ryhmän jäsen, mutta hän ei ollut koskaan toiminut Järjestelmänhallitsijana. Hän meni täysin sydämin mukaan Luciferin kapinaan. ”Paholainen” ei ole kukaan muu kuin Caligastia, Urantian viralta pantu Planeettaprinssi ja Lanonandekien toisasteiseen yhteisöön kuuluva Poika. Aikana, jolloin Mikael oli lihallisessa hahmossa Urantialla, Lucifer, Saatana ja Caligastia olivat liitossa keskenään ajaakseen hänen lahjoittautumisvierailunsa karille. Mutta he epäonnistuivat pahan kerran.

53:1.5 (602.2) Abaddon oli Caligastian esikuntapäällikkö. Hän seurasi herransa mukana kapinaan, ja on siitä lähtien toiminut Urantian kapinallisten ylimpänä toimeenpanijana. Beelsebub oli niiden

epälojaalien keskiväliolentojen johtaja, jotka liittoutuivat kavalan Caligastian joukkojen kanssa.

53:1.6 (602.3) Lohikäärmeestä tuli lopulta kaikkien näiden pahojen henkilöhahmojen symbolinen tunnus. Mikaelin saavuttaman riemuvoiton jälkeen ”Gabriel tuli alas Salvingtonista ja satoi lohikäärmeen (kaikki kapinallisjohtajat) yhdeksi aikakaudeksi”. Jerusemin serafikapinallisista on kirjoitettu: ”Ja enkelit, jotka eivät pitäneet ensimmäistä tilaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, hän on pannut pimeyden lujiin kahleisiin säilytettäväksi suuren päivän tuomioon asti.”

2. Kapinan syyt

53:2.1 (602.4) Lucifer ja hänen ensimmäinen avustajansa Saatana olivat hallinneet Jerusemissa yli viisisataatuhatta vuotta, kun he alkoivat sydämessään asettua Universaalista Isää ja hänen silloin sijaishallitsijana toiminutta Poikaansa Mikaelia vastaan.

53:2.2 (602.5) Satanian järjestelmässä ei ollut mitään sellaisia eriskummallisia tai erityisiä olosuhteita, jotka olisivat antaneet aiheen kapinointiin tai olleet sille otollisia. Uskomme, että tämä ajatus syntyi ja muotoutui Luciferin mielessä ja että hän olisi saattanut panna tällaisen kapinan alulle siitä riippumatta, mikä hänen asemapaikkansa olisi ollut. Lucifer ilmoitti suunnitelmansa ensin Saatanelle, mutta hänen kyvykkään ja lahjakkaan

kumppaninsa mielen turmeleminen vaati useita kuukausia. Sitten kun tämä kerran oli saatu käännetyksi kapinallisten teorioiden kannalle, hänestä tuli kuitenkin ”itsehostuksen ja vapauden” rohkea ja vankkumaton esitaistelija.

53:2.3 (602.6) Kukaan ei kapinoimista koskaan Luciferille ehdottanut. Mikaelin tahtoa ja Universaalisen Isän suunnitelmia – sellaisina kuin ne ilmenevät Mikaelissa – vastustamaan asettuva itsekorostuksen idea sai alkunsa hänen omassa mielessään. Hänen suhteensa Luoja-Poikaan olivat olleet läheiset ja aina sydämelliset. Ennen oman ajatusmaailmansa jalustallenostamista Lucifer ei koskaan avoimesti ilmaissut tyytymättömyyttään universumin hallintoa kohtaan. Hänen vaikenemisestaan huolimatta Salvingtonin Päivien Yhdistynyt oli jo yli sadan standardiajanlaskun mukaisen vuoden ajan heijastellut Uversaan tietoja siitä, että Luciferin mielessä ei vallinnut täysi rauha. Tämä tieto välitettiin myös Luoja-Pojalle ja Norlatiadekin Konstellaation-Isille.

53:2.4 (602.7) Lucifer kävi universumin koko hallintojärjestelmää kohtaan kaiken aikaa yhä kriittisemmäksi, mutta Korkeimpia Hallitsijoita kohtaan hän osoitti aina varauksetonta lojaalisuuttaan. Hänen epälojaalisuutensa tuli ensi kertaa avoimesti ilmi Gabrielin erään Jerusemin-vierailun yhteydessä vain muutamaa päivää ennen Luciferin vapaudenjulistuksen avointa julkistamista. Gabriel vakuuttui uhkaavasta kapinan puhkeamisesta niin syvästi, että hän meni suoraa päätä Edentiaan pitämään neuvoa Konstellaation-Isien kanssa siitä, mihin toimenpiteisiin ryhdyttäisiin, jos ilmi kapina puhkeaisi.

On hyvin vaikea osoittaa täsmälleen sitä syytä tai niitä syitä, jotka lopulta huipentuivat Luciferin kapinaksi. Vain yhdestä asiasta olemme varmoja, ja se on tämä: Mitä tahansa nämä ensimmäiset idut olivatkin, ne syntyivät Luciferin mielessä. Hänessä on täytynyt olla sellaista ylpeyttä omasta minuudestaan, joka ruokki itseään aina itsepetokseen asti niin, että Lucifer joksikin aikaa tosiaan sai itsensä vakuuttuneeksi siitä, että hänen kapinahankkeensa oli tosiasiassa hyväksi järjestelmälle, ellei peräti universumille. Siihen mennessä, kun hänen hankkeensa olivat kehittyneet harhakuvien särkymisen asteelle, hän oli epäilemättä mennyt jo liian pitkälle, jotta hänen omalaatuinen ja vahinkoa tuottava ylpeytensä olisi sallinut hänen pysähtyä. Tämän kokemuksensa jossakin vaiheessa hänestä tuli vilpillinen, ja pahuudesta kehittyi harkittu ja tahallinen synti. Sen, että näin tapahtui, todistaa tämän lahjakkaan johtajan myöhempi käyttäytyminen. Pitkään hänelle tarjottiin tilaisuutta katumiseen, mutta vain muutamat hänen alaisistaan koskaan tarttuivat tähän tarjottuun armoon. Konstellaation-Isien pyynnöstä Edentian Päivien Uskollinen esitti henkilökohtaisesti Mikaelin suunnitelman näiden ilmikapinallisten pelastamiseksi. Luoja-Pojan armo kuitenkin aina torjuttiin, ja kerta kerralta se torjuttiin yhä uhmakkaammin ja aina vain halveksivammin.

3. Luciferin manifesti

53:3.1 (603.2)

Mitkä Luciferin ja Saatanan sydämessä vallinneen levottomuuden alkuperäiset syyt sitten lienevätkään olleet, sen lopullinen esiinpuhkeaminen joka tapauksessa tapahtui Luciferin vapaudenjulistuksen muodossa. Kapinallisten ajama asia esitettiin kolmen otsakkeen alla:

53:3.2 (603.3)

1. *Universaalisen Isän todellisuus*. Lucifer väitti, ettei Universaalista Isää todellisuudessa ollut olemassa, että fyysinen gravitaatio ja avaruusenergia kuuluivat luonnostaan maailmankaikkeuteen ja että Isä oli myytti, jonka Paratiisin-Pojat olivat keksineet, jotta se mahdollistaisi heidän Isän nimissä harjoittamansa universumeihin kohdistuvan jatkuvan hallitusvallan. Hän kiisti persoonallisuuden olevan Universaalisen Isän antama lahja. Hän jopa antoi ymmärtää, että finaliitit olisivat solmineet Paratiisin-Poikien kanssa salaisen sopimuksen koko luomakuntaa petkuttaakseen, sillä nämä eivät koskaan esittäneet tuomisinaan kovinkaan selkeää käsitystä Isän aktuaalisesta persoonallisuudesta, sellaisena kuin se on Paratiisissa havaittavissa. Finaliittien tuntemaa kunnioitusta hän käytti häikäilemättä hyväkseen selittämällä sen tietämättömyydeksi. Väite oli raju, kauhea ja häpäisevä. Juuri tämä verhottu hyökkäys finaliitteja vastaan epäilemättä vaikutti tuolloin Jerusemissa olleisiin ylösnousemuskansalaisiin niin, että nämä pysyivät lujina ja vastustivat järkkymättä kaikkia kapinallisen kosiskeluja.

53:3.3 (603.4)

2. *Luoja-Pojan – Mikaelin – universumihallitus*. Lucifer väitti tosissaan, että paikallisjärjestelmien tulisi olla autonomisia.

Hän protestoi sitä vastaan, että Mikaelilla, Luoja-Pojalla, oli oikeus ryhtyä Nebadonin hallitsijaksi jonkun olettamusten varassa olevan Paratiisin-Isän nimissä ja vaatia kaikkia persoonallisuuksia tunnustamaan alamaisuutensa tälle näkymättömälle Isälle. Hän väitti, että palvontajärjestelmä kaikkineen oli ovela salajuoni Paratiisin-Poikien merkityksen suurentelemiseksi. Hän suostui tunnustamaan Mikaelin Luoja-Isäkseen, muttei Jumalakseen ja lailliseksi hallitsijakseen.

53:3.4 (603.5) Erittäin kitkerästi hän vastusti sitä, että Päivien Muinaisilla – ”muukalaisruhtinailla” – oli oikeus puuttua paikallisjärjestelmien ja -universumien asioihin. Hän tuomitsi nämä hallitsijat tyranneina ja vallananastajina. Hän kehotti kannattajiaan uskomaan, ettei kukaan näistä valtiaista voisi tehdä mitään puuttuakseen täysimääräisen itsehallinnon toimintaan, jos ihmisillä ja enkeleillä vain riittäisi rohkeutta pitää puoliaan ja vaatia pelottomasti oikeuksiaan.

53:3.5 (603.6) Hän väitti, että Päivien Muinaisten täytäntöönpanijoiden toiminta paikallisuniversumeissa olisi estettävissä, jos niiden syntyperäiset olennot vain asettuisivat puolustamaan riippumattomuuttaan. Hän uskotteli, että kuolemattomuus oli järjestelmän persoonallisuuksille myötäsyntyistä, että kuolleistaherääminen oli luonnonmukaista ja automaattista ja että kaikki olennot eläisivät ikuisesti, ellei olisi Päivien Muinaisten täytäntöönpanijoiden mielivaltaisia ja epäoikeudenmukaisia toimia.

53:3.6 (604.1) 3. *Hyökkäys ylösnousemuskuolevaisten universaalista koulutusjärjestelmää vastaan.* Lucifer väitti, että aivan liian paljon

aikaa ja voimia tuhlattiin järjestelmään, jolla ylönouseville kuolevaisille annetaan näin perinpohjaista koulutusta universumin hallinnon periaatteista. Nämä periaatteet olivat hänen väitteidensä mukaan sitä paitsi epäeettisiä ja epäterveitä. Hän vastusti tätä aikakausien pituista ohjelmaa avaruuden kuolevaisten valmistamiseksi jotakin tuntematonta kohtaloa varten ja esitti finaliittikunnan läsnäolon Jerusemissa todisteeksi siitä, että nämä kuolevaiset olivat uhranneet aikakauden toisensa perään valmistuakseen jotakin puhtaasti kuvitteellista määränpäättä varten. Ivallisesti hän huomautti, ettei finaliittien osaksi koitunut määränpää sen loistavampi ollut kuin, että heidät palautettiin omien synnyinmaailmojensa kaltaisille vähäpätöisille sfääreille. Hän antoi ymmärtää, että nämä oli pilattu liiallisella harjoituksella ja pitkitetyllä koulutuksella ja että nämä olivat todellisuudessa kuolevaistovereidensa kavaltajia siksi, että olivat nyt mukana hankkeessa, jonka tarkoituksena oli tehdä koko luomakunnasta sellaisten tarujen orja, joiden mukaan kaikilla ylönousemuskuolevaisilla muka oli jokin myyttinen iäisyysmääränpää. Hän puhui sen puolesta, että taivasmatkalaisilla tulisi olla yksilön itsemääräämisoikeuden suoma vapaus. Hän asetti kyseenalaiseksi ja tuomitsi koko kuolevaisten ylönousemusjärjestelmän, sellaisena kuin Jumalan Paratiisin-Pojat sitä pitävät yllä ja sellaisena kuin Ääretön Henki sitä tukee.

53:3.7 (604.2) Ja tällaisella vapaudenjulistuksella Lucifer antoi lähtömerkin pimeyden ja kuoleman orgioilleen.

4. Kapinan puhkeaminen

53:4.1 (604.3) Luciferin manifesti julkistettiin Satanian vuotuisessa konklaavissa, joka pidettiin lasimerellä yhteen kokoontuneiden Jerusemin joukkojen edessä vuoden viimeisenä päivänä, Urantian ajanlaskun mukaan noin kaksisataatuhatta vuotta sitten. Saatana julisti, että palvontaa voitaisiin osoittaa universaalisille voimille – fyysisille, älyllisille ja hengellisille – mutta, että alamaisuutta voitaisiin tunnustaa vain aktuaaliselle ja läsnä olevalle hallitsijalle, Luciferille, ”ihmisten ja enkelten ystävälle” ja ”vapauden Jumalalle”.

53:4.2 (604.4) Itsetehostus oli Luciferin kapinan taisteluhuuto. Eräs hänen pääväittämistään oli, että jos kerran itsehallinto oli hyväksi ja oikein Melkisedekeille ja muille ryhmille, se oli yhtä lailla hyväksi älyllisten olentojen kaikille muillekin luokille. Hän oli peloton ja sinnikäs ”mielellisten olentojen tasa-arvoisuuden” ja ”älyllisten olentojen veljeyden” puolustamisessaan. Hän oli sitä mieltä, että kaikki hallinto tulisi rajoittaa paikallisiin planeettoihin ja niiden vapaaehtoinen liittoutuminen paikallisjärjestelmiin. Kaikkea muunlaista valvontaa hän piti sallimattomana. Hän lupasi Planeettaprinssseille, että nämä saisivat hallita maailmoja ylimpinä toimeenpanijoina. Hän arvosteli ankarasti sitä, että lainsäädäntötoiminnot oli sijoitettu konstellaatiopäämajaan ja että oikeudelliset asiat hoidettiin universumin pääkaupungista käsin. Hän taisteli sen puolesta, että kaikki nämä hallituksen tehtävät olisi pitänyt keskittää järjestelmäpääkaupunkeihin, ja kiirehti kokoamaan

oman lakiasäättävän kokouksensa, ja hän organisoivat omat, Saatanan tuomiovallan alaisuudessa toimineet oikeusistuimensa. Hän määräsi luopurimaailmojen prinssit tekemään samoin.

53:4.3 (604.5) Luciferin hallintokabinetti meni kokonaisuudessaan hänen puolelleen, ja sen jäsenet vannovat julkisesti virkavalan ”vapautettujen maailmojen ja järjestelmien” uuden päällikön alaisen hallinnon viranhaltijoina.

53:4.4 (605.1) Vaikka Nebadonissa oli ollut kaksi aiempaa kapinaa, ne tapahtuivat syrjäisissä konstellaatioissa. Luciferin mielestä nämä kapinat epäonnistuivat siksi, että älyllisten olentojen enemmistö ei seurannut johtajiaan. Hän väitti, että ”enemmistöt hallitsevat”, että ”mieli on erehtymätön”. Universumin hallitsijoiden hänelle suoma vapaus näytti tukevan monia hänen rikollisia väittämiään. Hän uhmasi kaikkia ylempiään, ja kuitenkin nämä eivät näyttäneet kiinnittävän hänen puuhailuihinsa mitään huomiota. Hänelle annettiin vapaat kädet ajaa viettelevää suunnitelmaansa hänelle haittaa tekemättä tai häntä estelemättä.

53:4.5 (605.2) Kaikki armeliaisuudesta johtuneet viivytykset oikeuden toteutumisessa Lucifer selitti todisteiksi Paratiisin-Poikien hallituksen kykenemättömyydestä kapinan pysäyttämiseen. Hän saattoi avoimesti halveksia ja ylimielisesti uhmata Mikaelia, Immanuelia ja Päivien Muinaisia ja sitten selittää sen, ettei tästä koitunut mitään toimenpiteitä, vahvistavaksi todisteeksi universumin ja superuniversumin hallituksen kyvyttömyydestä.

53:4.6 (605.3) Gabriel oli henkilökohtaisesti todistamassa kaikkia näitä epälojaaleja tapahtumakulkuja, ja hän teki tietäväksi vain, että

aikanaan hän puhuisi Mikaelin puolesta ja että kaikki olennot saisivat vapaasti ja kenenkään häiritsemättä tehdä valintansa; että ”Isän nimissä toimiva Poikien hallitus kaipasi vain lojaalisuutta ja antaumusta, joka olisi vapaaehtoista, varauksetonta ja viisastelun kestävä.”

53:4.7 (605.4) Luciferin sallittiin pystyttää täysimääräinen kapinahallintonsa ja suorittaa sen yksityiskohtainen organisointi, ennen kuin Gabriel mitenkään pyrki kiistämään luopumisoikeutta tai vastustamaan kapinallisten propagandaa. Mutta Konstellaation-Isät rajoittivat näiden epälojaalien persoonallisuuksien toiminnan välittömästi Satanian järjestelmään. Siitä huolimatta tämä välikausi oli koko Satanian lojaaleille olennoille suuren koettelemuksen ja koetuksen aikaa. Kaikki oli muutaman vuoden ajan kaoottista, ja mansiomaailmoissa vallitsi suuri hämmennys.

5. Selkkauksen luonne

53:5.1 (605.5) Satanian kapinan puhjettua Mikael neuvotteli Paratiisin-veljensä Immanuelin kanssa. Mikael ilmoitti tämän suurimerkityksisen neuvonpidon jälkeen, että hän noudattaisi samaa toimintaperiaatetta, joka oli luonnehtinut hänen toimiaan samankaltaisten, menneisyydessä sattuneiden mullistusten yhteydessä, eli sekaantumattomuuden asennetta.

53:5.2 (605.6) Nebadonin universumissa ei tämän eikä kahden tätä edeltäneen kapinan aikana ollut absoluuttista eikä persoonallista täysivaltaisuuden omaavaa vallanhaltijaa. Mikael hallitsi jumalallisin oikeuksin, Universaalisen Isän sijaishallitsijana, mutta ei vielä omin, henkilökohtaisin oikeuksin. Hän ei ollut suorittanut loppuun lahjoittautumisista koostuvaa elämänvaihettaan. Hänelle ei vielä ollut annettu ”kaikkea valtaa taivaassa ja maan päällä”.

53:5.3 (605.7) Kapinan puhkeamisesta siihen päivään, jolloin Mikael asetettiin valtaistuimelle Nebadonin täysivaltaiseksi hallitsijaksi, hän ei kertaakaan puuttunut Luciferin kapinallisjoukkojen puuhiin. Näiden annettiin toimia esteettä Urantian ajanlaskun mukaan lähes kahdensadantuhannen vuoden ajan. Nyt Kristus Mikaelilla on riittämiin valtaa ja auktoriteettia tarttuakseen lujalla kädellä ja heti paikalla, jopa mielivaltaisesti, tällaisiin epälojaalisuuden purkauksiin, mutta tuskinpa tämä hallitsijan määräysvalta saisi häntä toimimaan toisin siinä tapauksessa, että tällainen mullistus vielä kerran tapahtuisi.

53:5.4 (605.8) Koska Mikael päätti pysytellä erillään Luciferin kapinaan liittyvästä varsinaisesta sodankäynnistä, Gabriel kutsui henkilökohtaisen esikuntansa koolle Edentiaan, ja yhteisymmärryksessä Kaikkein Korkeimpien kanssa hän päätti ottaa komentoonsa Satanian lojaalit armeijakunnat. Mikael jäi Salvingtoniin, kun Gabriel puolestaan matkasi Jerusemiin ja asettautui sfäärille, joka on pyhitetty Isälle – samalle Universaalille Isälle, jonka persoonallisuuden Lucifer ja Saatana olivat asettaneet kyseenalaiseksi –, ja paikalle kokoontuneista uskollisista

persoonallisuuksista koostuneen joukon edessä hän kääri auki Mikaelin lipun, koko luomakunnan Kolminaisuushallituksen aineellisen tunnuskuvan, jossa on valkoisella pohjalla kolme samankeskistä, taivaan sinistä ympyränkehää.

53:5.5 (606.1) Luciferin tunnuksena oli lippu, jossa oli valkoisella pohjalla punainen ympyrä ja sen keskellä pyöreä, musta täplä.

53:5.6 (606.2) ”Ja syttyi sota taivaassa; Miikaelin komentaja ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä (Luciferia, Saatanaa ja luopuriprinssijä) vastaan; ja lohikäärme ja hänen kapinalliset enkelinsä sotivat, mutta eivät voittaneet.” Tämä ”sota taivaassa” ei ollut sellainen fyysinen taistelu, jollaiseksi selkkaukseksi se Urantialla saatettaisiin kuvitella. Lucifer piti kamppailun alkupäivinä jatkuvasti pitkiä puheita planeetan amfiteatterissa. Gabriel johti lähelle sijoitetusta tukikohdasta käsin kapinoitsijain viisastelujen taukoamatonta paljastamista. Niillä sfäärillä läsnä olleilla moninaisilla persoonallisuuksilla, jotka olivat epävarmoja kannastaan, oli tapana kulkea edestakaisin näiden väittelypaikkojen väliä, kunnes tekivät lopullisen päätöksensä.

53:5.7 (606.3) Mutta tämä sota taivaassa oli peräti kauhistuttava ja peräti todellinen. Vaikkei tässä taistelussa esiintynytäkään mitään niistä raakalaismaisuuksista, jotka ovat kypsymättömissä maailmoissa fyysiselle sodankäynnille perin luonteenomaisia, se oli paljon tappavampaa. Aineellisen tason taistelussa on vaarassa aineellinen elämä, mutta taivaan sodassa oli panoksena ikuinen elämä.

6. Lojaali serafikomentaja

53:6.1 (606.4) Lukuisat persoonallisuudet suorittivat monia uhrautuvaisuutta ja lojaalisuutta osoittavia jaloja ja innoittavia tekoja vihollisuuksien puhkeamisen ja järjestelmän uuden hallitsijan ja tämän esikunnan saapumisen välisenä aikana. Mutta kaikista näistä rohkeista ja antaumusta osoittaneista sankariteoista järisyttävin oli Satanian päämajan serafien toisen komentajan Manotian peloton menettely.

53:6.2 (606.5) Kun kapina Jerusemissa syttyi, serafijoukkojen päällikkö ryhtyi ajamaan Luciferin asiaa. Tämä epäilemättä selittää, miksi niin suuri määrä neljännen luokan serafeista eli järjestelmän hallintoserafeista joutui harhateille. Luciferin loistava persoonallisuus sokaisi serafien johtajan hengellisesti. Tämän lumoavat käytöstavat saivat taivaallisten olentojen alemmat luokat valtoihinsa. He eivät kerta kaikkiaan voineet käsittää, että niin häikäisevän persoonallisuuden olisi mahdollista joutua väärille teille.

53:6.3 (606.6) Luciferin kapinan puhkeamiseen liittyviä kokemuksia muutama aika sitten kuvaillessaan Manotia sanoi: ”Mutta kaikkein riemastuttavimman hetkeni olen kokenut Luciferin kapinaan liittyneessä järisyttävässä seikkailussa, kun toisen serafikomentajan asemassani kieltäydyin osallistumasta suunniteltuun loukkaukseen Mikaelia vastaan, ja voimalliset kapinalliset hankkivat järjestämiensä

yhteysjoukkojen avulla tuhoani. Jerusemissa vallitsi suunnaton sekasorto, mutta ainoakaan uskollinen serafi ei vahingoittunut.

53:6.4 (606.7) ”Lähimmän esimieheni rikottua sopimuksensa osalleni lankesi järjestelmän sekavien serafiasioiden arvonimeni mukaisena johtajana ottaa Jerusemin enkeliarmeijat komentooni. Melkisedekit tukivat minua moraalisesti, Aineellisten Poikien enemmistö antoi minulle osaavaa apua, suunnaton määrä oman luokkani jäseniä hylkäsi minut, mutta sain suurenmoista tukea Jerusemin ylösnousemuskuolevaisilta.

53:6.5 (606.8) ”Kun Luciferin luopuruus oli automaattisesti erottanut meidät konstellaation yhteyspiireistä, olimme tiedonkeruujoukkojemme uskollisuuden varassa. Nämä joukot toimittivat avunpyynnöt lähistöllä olevasta Rantulian järjestelmästä Edentiaan. Ja havaitsimme, että järjestyneisyys, lojaalisuuteen kuuluva ymmärrys ja totuuden henki saavuttaisivat luonnostaan voiton kapinasta, itsetehostuksesta ja niin kutsutusta henkilökohtaisesta vapaudesta. Kykenimme jatkamaan toimintaamme Luciferin kunnioitettavan seuraajan, Järjestelmän uuden Hallitsijan, saapumiseen saakka. Ja heti sen jälkeen minut määrättiin Urantian konkurssipesän Melkisedek-hoitajien joukkokuntaan ja otin hallintaani lojaalit serafiluokat petollisen Caligastian maailmassa, Caligastian, joka oli julistanut sfäärinsä ’vapautettujen maailmojen ja holhouksesta irtautuneiden persoonallisuuksien’ vastikään julki tuodun järjestelmän jäseneksi, järjestelmän, jonka perustamista oli ehdotettu Luciferin julkaisemassa häpeällisessä vapaudenjulistuksessa, siinä, joka oli

osoitettu kehotukseksi 'vapautta rakastaville, itsenäisesti ajatteleville ja eteenpäin katsoville älyllisille olennoille Satanian huonosti hallituissa ja kehnosti hoidetuissa maailmoissa.'”

53:6.6 (607.1) Tämä enkeli palvelee yhä Urantialla ja toimii serafien apulaispäällikkönä.

7. Kapinan historia

53:7.1 (607.2) Luciferin kapina oli järjestelmänlaajuinen.

Kolmekymmentäseitsemän luopuri-Planeettaprinssiä käänsi maailmansa hallinnon suurelta osin emäkapinallisen puolelle. Vain Panoptiassa Planeettaprinssi ei kyennyt viemään kansaansa mukanaan. Tuossa maailmassa väestö kerääntyi Melkisedekien opastuksessa tukemaan Mikaelia. Ellanora, muuan nuori nainen tuosta kuolevaisten maailmasta, ryhtyi ihmisrotujen johtajaksi, eikä ainoakaan sielu tuossa riitojen repimässä maailmassa astunut Luciferin lipun alle. Aina siitä lukien nämä lojaalit panoptialaiset ovat palvelleet Jerusemin seitsemännessä siirtymämaailmassa ja toimineet kunnossapitäjinä ja rakentajina Isän sfäärillä ja sitä ympäröivissä seitsemässä erityismaailmassa. Sen lisäksi, että panoptialaiset toimivat näiden maailmojen kirjaimellisina vartijoina, he panevat toimeen myös Mikaelin henkilökohtaiset määräykset näiden sfäärien kaunistamisesta jotakin tulevaa ja tuntematonta

käyttöä varten. He tekevät tätä työtä viipyessään siellä matkallaan Edentiaan.

53:7.2 (607.3) Caligastia ajoi koko tämän ajanjakson ajan Luciferin asiaa Urantialla. Melkisedekit vastustivat taitavasti luopuri-Planeettaprinssiä, mutta viisasteluilla kahlitsemattomasta vapaudesta samoin kuin itsekorostuksen harhakuvitelmilla oli kaikki mahdollisuudet harhauttaa nuoren ja kehittymättömän maailman alkukantaisia kansoja.

53:7.3 (607.4) Kaikki kapinapropaganda piti hoitaa henkilökohtaisin ponnistuksin, sillä kaukoviestipalvelu ja kaikki muut planeettainvälisen yhteydenpidon kanavat katkaistiin järjestelmän yhteyspiirienvälvojen toimesta. Kapinan varsinaisesti puhjettua koko Satanian järjestelmä eristettiin sekä konstellaation että universumin yhteyspiireistä. Tänä aikana kaikki saapuvat ja lähtevät viestit välitettiin serafivälittäjien ja Yksinäisten Sanansaattajien toimesta. Langenneisiin maailmoihin tulevat yhteyspiirit katkaistiin nekin niin, että Lucifer ei voinut käyttää hyväkseen tätä väylää rikollista hankettaan edistääkseen. Eikä näitä yhteyspiirejä palauteta ennalleen niin kauan kuin arkkikapinallinen elää Satanian rajojen sisäpuolella.

53:7.4 (607.5) Kysymyksessä oli Lanonandekien kapina. Paikallisuniversumin Poikien korkeammat luokat eivät liittyneet Luciferin luopuruuteen, vaikka epälojaalien prinssien kapina jossain määrin vaikuttikin muutamiin kapina-planeetoille sijoitettuihin Elämänkantajiin. Yksikään Kolminaistetuista Pojista ei joutunut harhaan. Melkisedekit, arkkienkelit ja Loistavat Iltatähdet olivat

kaikki uskollisia Mikaelille, ja yhdessä Gabrielin kanssa he taistelivat rohkeasti Isän tahdon ja Pojan hallitusvallan puolesta.

53:7.5 (608.1) Yksikään Paratiisista alkuisin oleva olento ei sekaantunut epälojaalisuuteen. Yhdessä Yksinäisten Sanansaattajien kanssa he pystyttivät päämajansa Hengen maailmaan ja pysyttäytyivät Edentian Päivien Uskollisen johdon alaisuudessa. Yksikään sovittelijoista ei ryhtynyt luopuriksi. Taivaallisten Kirjureiden riveistä ei myöskään kukaan joutunut harhateille. Mutta Morontiasemalaisten ja Mansiomaailmojen Opettajien keskuudessa tappiot olivat raskaat.

53:7.6 (608.2) Serafiin korkeimmasta luokasta ei menetetty ainoatakaan enkeliä, mutta seuraavasta luokasta, korkeammista serafeista, harhautettiin ja saatiin ansaan melkoinen joukko. Niin ikään kolmannesta eli valvojaenkeleiden luokasta johdettiin muutamia harhaan. Mutta hirvittävä romahdus tapahtui neljännessä eli hallintoenkeleiden ryhmässä, normaalisti järjestelmäpääkaupunkien tehtäviin osoitettujen serafien keskuudessa. Manotia pelasti heistä lähes kaksi kolmasosaa, mutta vähän yli kolmannes seurasi päällikkönsä mukana kapinallisten riveihin. Kolmasosa kaikista niistä Jerusemin kerubeista, jotka olivat hallintoenkeleiden palveluksessa, menetettiin heidän epälojaalien serafiensa mukana.

53:7.7 (608.3) Aineellisten Poikien käyttöön asetetuista planetaarisista enkeliavustajista hairahtui osapuilleen yksi kolmannes, ja siirtymähoivaajista saatiin ansaan lähes kymmenen prosenttia. Johannes näki tämän vertauskuvallisesti kirjoittaessaan suuresta

punaisesta lohikäärmeestä sanoen: ”Ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne alas pimeyteen.”

53:7.8 (608.4) Suurimmat menetykset koettiin enkelien riveissä, mutta useimmat älyllisten olentojen alemmista luokista sotkeutuivat epälojaalisuuteen. Kaikista Sataniassa menetetyistä 681 217 Aineellisesta Pojasta yhdeksänkymmentäviisi prosenttia oli Luciferin kapinan uhreja. Suuret määrät keskiväliolentoja menetettiin niillä yksittäisillä planeetoilla, joiden Planeettaprinssi liittyi Luciferin ajamaan asiaan.

53:7.9 (608.5) Tämä kapina oli monissa suhteissa laajimmalle levinnyt ja tuhoisin kaikista tällaisista tapahtumista Nebadonissa. Tässä kapinassa oli mukana enemmän persoonallisuuksia kuin kummassakaan edellisessä. Ja ikuiseksi häpeäkseen Luciferin ja Saatanan asiamiehet eivät säästäneet edes pikkulasten kouluja finaliittikulttuurin planeetalla, vaan koettivat päinvastoin turmella nämä kehittyvät, evolutionaarisista maailmoista laupeutta osoittaen pelastetut mielet.

53:7.10 (608.6) Ylösnousemuskuolevaiset olivat haavoittuvia, mutta he kestivät kapinalliset viisastelut alempia henkiä paremmin. Vaikka alemmissa mansiomaailmoissa oli monia, jotka eivät olleet saavuttaneet lopullista fuusiota Suuntaajansa kanssa ja jotka lankesivat, on ylösnousemusjärjestelmään sisältyvän viisauden kunniaksi luettava, ettei yksikään Jerusemissa asuvista ylösnousemuksellisista Satanian kansalaisista osallistunut Luciferin kapinaan.

53:7.11 (608.7) Tunnista tuntiin ja päivästä päivään koko Nebadonin kaukotiedotusasemat olivat tungokseen asti täynnä huolestuneita tilanteen seuraajia kaikista kuviteltavissa olevista taivaan älyllisistä olentoluokista. Jännittyneen tarkkaavaisina he tutkivat tiedotteita Satanian kapinasta ja riemuitsivat selostusten jatkuvasti kertoessa niiden ylösnousevien kuolevaisten horjumattomasta lojaalisuudesta, jotka Melkisedekien johdolla kestivät menestyksellisesti kaikkien luopumuksen ja synnin lippujen ympärille nopeasti kerääntyneiden salakavalien pahan voimien yhteen kietoutuvat ja pitkälle menevät pyrkimykset.

53:7.12 (608.8) Järjestelmän ajanlaskun mukaan kului yli kaksi vuotta ”taivaan sodan” alkamisesta, ennen kuin Luciferin seuraaja asetettiin virkaansa. Mutta lopulta uusi Hallitsija saapui ja laskeutui esikuntineen lasimerelle. Olin mukana Gabrielin Edentiaan keräämissä varajoukoissa ja muistan hyvin Lanaforgen ensimmäisen sanoman Norlatiadekin Konstellaation-Isälle. Se kuului: ”Ainoatakaan Jerusemin kansalaista ei ole menetetty. Jokainen ylösnousemuskuolevainen selviytyi tulikokeesta ja kesti ratkaisevan koetuksen loistavasti ja kaikin puolin voitokkaana.” Ja Salvingtoniin, Uversaan ja Paratiisiin kiiri edelleen tämä vahvistussanoma siitä, että kuolevaisen ylösnousemukseen kuuluva eloonjäämisen kokemus on paras vakuutus kapinaa ja varmin turva syntiä vastaan. Tämä Jerusemissa ollut uskollisten kuolevaisten jalo joukko oli lukumäärältään täsmälleen sanottuna 187 432 811.

53:7.13 (609.1) Lanaforgen saapumisen myötä arkkikapinalliset syöstiin vallasta ja heiltä riistettiin kaikki hallintovaltuudet, vaikka heidän

sallittiinkin kulkea esteettä Jerusemissa, morontiasfääreillä ja jopa yksittäisissä asutuissa maailmoissa. He jatkoivat harhautus- ja viettely-yrityksiään sekoittaakseen ja eksyttääkseen ihmisten ja enkelten mielen. Mutta siltä osin, kun kyse on heidän toiminnastaan Jerusemin hallintokukkulalla, ”ei heidän paikkaansa enää löytynyt”.

53:7.14 (609.2) Vaikka Luciferilta riistettiin kaikki hallintovalta Sataniassa, silloin ei ollut olemassa mitään sellaista paikallisuniversumin vallan elintä taikka oikeusistuinta, joka olisi voinut pidättää tai tuhota tämän häijyn kapinallisen, sillä Mikael ei tuohon aikaan ollut täysivaltainen hallitsija. Päivien Muinaiset antoivat Konstellaation-Isille tukensa näiden tarttuessa järjestelmän hallitusohjaksiin, mutta he eivät ole vielä koskaan esittäneet mitään edellisestä johtuvia päätöksiään niihin moniin, yhä ratkaisuaan odottaviin vetoomuksiin, jotka koskevat Luciferin, Saatanan ja heidän kumppaniensa nykyistä asemaa ja tulevaa hävittämistä.

53:7.15 (609.3) Näin arkkikapinallisten sallittiin kuljeskella koko järjestelmän piirissä, jossa he saivat etsiä uutta vaikutusalaan tyytymättömyydestä ja itsekorostuksesta versoville opeilleen. Mutta he eivät lähes kahteensataantuhanteen Urantian vuoteen ole enää kenneet harhauttamaan yhtäkään maailmaa. Yhtään Satanian maailmaa ei ole noiden kolmenkymmenenseitsemän maailman lankeemuksen jälkeen menetetty, ei edes niitä nuorempia maailmoja, jotka on asutettu puheena olevan kapinapäivän jälkeen.

8. Ihmisen Poika Urantialla

53:8.1 (609.4) Lucifer ja Saatana vaeltelivat vapaasti Satanian järjestelmässä Mikaelin Urantialla tapahtuneen lahjoittautumiskäynnin loppuun asti. He olivat maailmassanne kumpikin yhdessä viimeksi silloin, kun he panivat toimeen yhteisen hyökkäyksensä Ihmisen Poikaa vastaan.

53:8.2 (609.5) Aikaisemmin, kun Planeettaprinssit, ”Jumalan Pojat”, määrääjoin kokoontuivat yhteen, ”Saatana tuli myös” väittäen edustavansa langenneiden Planeettaprinssien kaikkia eristettyjä maailmoja. Mutta Jerusemissa hänelle ei ole Mikaelin viimeisen lahjoittautumisen jälkeen suotu tällaista vapautta. Luciferin ja Saatanan yritettyä turmella Mikaelin, kun tämä oli lahjoittautuneena lihallisessa hahmossa, kaikki heitä kohtaan tunnettu myötämielisyys on kadonnut koko Sataniasta, toisin sanoen muualta kuin eristetyistä synnin maailmoista.

53:8.3 (609.6) Mikaelin lahjoittautuminen lopetti luopuri-Planeettaprinssien planeettoja lukuun ottamatta Luciferin kapinan koko Sataniasta. Ja tämä juuri oli Jeesuksen henkilökohtaisen, vähän ennen hänen ruumiinkuolemaansa sattuneen kokemuksen merkitys hänen yhtenä päivänä huudahdettua opetuslapsilleen: ”Ja näin Saatanan lankeavan taivaasta niin kuin salaman.” Tämä oli saapunut Luciferin kanssa Urantialle viimeistä, ratkaisevaa mittelöä varten.

53:8.4 (609.7)

Ihmisen Poika oli vakuuttunut onnistumisestaan, ja hän tiesi, että hänen maailmassanne saavuttama riemuvoitto ratkaisisi iäksi hänen pitkäaikaisten vihollistensa aseman ei pelkästään Sataniassa, vaan myös niissä kahdessa muussa järjestelmässä, joihin synty oli tunkeutunut. Mestarinne vastaus merkitsi eloonjäämistä kuolevaisille ja turvallisuutta enkeleille, kun hän vastauksena Luciferin ehdotuksiin sanoi rauhallisesti ja jumalallisella varmuudella: ”Käy taakseni, Saatana.” Se oli periaatteessa Luciferin kapinan tosiasiallinen loppu. On totta, etteivät Uversan tuomioistuimet ole vielä antaneet toimeenpanopäätöstään Gabrielin vetoomukseen, jossa tämä pyytää hartaasti kapinallisten hävittämistä, mutta ajan täytyessä tällainen määräys on epäilemättä tulossa, sillä ensimmäinen askel tämän asian oikeuskäsittelyssä on jo otettu.

53:8.5 (610.1)

Ihmisen Poika tunnusti Caligastian lähes omaan kuolemaansa asti teknisessä mielessä Urantian Prinssiksi. Jeesus sanoi: ”Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman prinssi heitetään alas.” Ja sittemmin, vieläkin lähempänä elämäntyönsä päättymistä, hän ilmoitti: ”Tämän maailman prinssi on tuomittu.” Ja tämä on se sama vallasta syösty ja itsensä häpäissyt Prinssi, jota kerran kutsuttiin ”Urantian Jumalaksi”.

53:8.6 (610.2)

Mikaelin viimeisenä tekona ennen Urantialta-poistumista oli armon tarjoaminen Caligastialle ja Daligastialle, mutta nämä torjuivat ylenkatseellisesti hänen hyvää tarkoittavan tarjouksensa. Caligastia, petturi-Planeettaprinssinne, on yhä vapaana Urantialla, ja hän ajaa edelleen rikollisia hankkeitaan,

mutta hänellä ei ole ehdottomasti mitään valtaa tunkeutua ihmisten mieleen, eikä hän pääse lähelle heidän sieluaan sen vietelläkseen tai turmellakseen, elleivät nämä todellakin halua hänen pahantahtoisen läsnäolonsa piinaavan itseään.

53:8.7 (610.3) Ennen Mikaelin lahjoittautumista nämä pimeyden valtiat koettivat säilyttää määräysvaltansa Urantialla ja pitivät sinnikkäästi puoliaan vähäisempiä ja alisteisia taivaallisia persoonallisuuksia vastaan. Mutta Helluntaipäivästä alkaen tämä kavala Caligastia ja hänen yhtä halveksittava apurinsa Daligastia ovat madelleet Paratiisin Ajatuksensuuntaajien jumalallisen majesteettisuuden ja suojelevan Totuuden Hengen edessä, Mikaelin Hengen, joka on vuodatettu kaiken lihan päälle.

53:8.8 (610.4) Mutta yhdelläkään langenneella hengellä ei missään tapauksessa ollut koskaan valtaa tunkeutua Jumalan lasten mieleen tai ahdistella heidän sieluaan. Ei kyennyt Saatana, eikä kyennyt Caligastia milloinkaan kajoamaan Jumalan uskonpoikiin eikä lähestymään heitä; usko on tehokas panssari syntiä ja petollisuutta vastaan. On totta, kun sanotaan: ”Joka on syntynyt Jumalasta, pitää itsestään vaarin, eikä paholainen häneen kajoa.”

53:8.9 (610.5) Yleensä kun heikkojen ja hillittömien kuolevaisten oletetaan olevan perkeleiden ja riivaajien vallassa, he eivät ole kuin synnynnäisten ja ala-arvoisten viehtymystensä vallassa. Heidän omat luonnolliset taipumuksensa vievät heidät harhaan. Perkeleen tiliin on pantu varsin paljon pahaa, johon hänellä ei ole osuutta. Caligastia ei Kristuksen ristin jälkeen ole kyennyt juuri mihinkään.

9. Kapinan tämänhetkinen tila

53:9.1 (610.6) Jo Luciferin kapinan alkuvaiheessa Mikael tarjosi pelastusta kaikille kapinallisille. Kaikille, jotka esittäisivät todisteen vilpittömästä katumisestaan, hän universumiin kohdistuvan täyden hallitusvallan saavutettuaan tarjosi anteeksiantoa ja uutta virkanimitystä jonkinlaisen universumipalvelun piirissä. Yksikään johtaja ei ottanut tätä armeliasta tarjousta vastaan. Mutta tuhannet yksilöt enkeleiden ja taivaallisten olentojen alempien luokkien piiristä – sadat Aineelliset Pojat ja Tyttäret mukaan lukien – ottivat vastaan panoptialaisten julistaman armon, ja heille myönnettiin arvonpalautus Jeesuksen kuolleistanousun aikoihin, tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten. Nämä olennot on sen jälkeen siirretty Jerusemissa olevaan Isän maailmaan, jossa heitä on teknisessä mielessä pidettävä kunnes Uversan tuomioistuimet antavat ratkaisunsa oikeusjutussa Gabriel vastaan Lucifer. Mutta ei ole ketään, joka epäilisi, etteikö sitten kun hävittämispäätös annetaan, näitä katuvaaisia ja pelastettuja persoonallisuuksia suljettaisi hävittämispäätöksen ulkopuolelle. Mainitut ehdonalaisuudessa olevat sielut työskentelevät nyt yhdessä panoptialaisten kanssa ja he pitävät huolta Isän maailmasta.

53:9.2 (611.1) Emäpettjä ei ole ollut Urantialla kertaakaan niiden päivien jälkeen, kun hän koetti saada Mikaelia luopumaan tavoitteestaan viedä päätökseen lahjoittautumisensa ja asettua lopullisesti ja kiistatta Nebadonin ehdottomaksi hallitsijaksi. Kun

Mikaelista oli tullut Nebadonin universumin vakiintunut päällikkö, Lucifer vietiin Päivien Muinaisten edustajain toimesta turvasäilöön, ja hän on siitä lähtien ollut vankina Jerusemin siirtymäsfäärien Isän ryhmän satelliitilla numero yksi. Ja täällä muiden maailmojen ja järjestelmien hallitsijat näkevät, mikä on Satanian uskottoman Hallitsijan loppu. Paavali tiesi jotakin näiden kapinallisten johtajien tilanteesta Mikaelin lahjoittautumisen jälkeen, sillä hän kirjoitti Caligastian päälliköistä ”pahuuden henkijoukkoina taivaan olinpaikoissa”.

53:9.3 (611.2) Tultuaan Nebadonin korkeimman hallitsijan vallan haltijaksi Mikael anoi Päivien Muinaisilta valtuuksia internoida kaikki Luciferin kapinaan sekaantuneet persoonallisuudet, siksi kunnes annettaisiin superuniversumin oikeusistuinten päätökset oikeusjutussa Gabriel vastaan Lucifer, joka merkittiin Uversan korkeimman oikeuden pöytäkirjoihin ajanlaskunne mukaan miltei kaksisataatuhatta vuotta sitten. Järjestelmän pääkaupunkiryhmän osalta Päivien Muinaiset suostuivatkin Mikaelin pyyntöön, mutta he tekivät sen kohdalla yhden poikkeuksen: Saatanan sallittiin suorittaa määräaikaista vierailuja langenneiden maailmojen luopuriprinssien luokse, kunnes tällaiset luopurimaailmat saisivat ottaa vastaan jonkun toisen Jumalan Pojan tai kunnes Uversan tuomioistuimet ryhtyisivät käsittelemään juttua Gabriel vastaan Lucifer.

53:9.4 (611.3) Saatana pystyi tulemaan Urantialle, koska teillä ei ollut ketään vakinaista ja paikalla asuvaa Poikaa: ei Planeettaprinssiä eikä Aineellista Poikaa. Makiventa Melkisedek on sittemmin julistettu Urantian Planeettaprinssin sijaishallitsijaksi, ja oikeusjutun Gabriel

vastaan Lucifer käsittelyn aloittaminen on ollut merkinä väliaikaisten planeettahallitusten virkaanasettamiselle kaikissa eristetyissä maailmoissa. On totta, että Saatana kävi silloin tällöin Caligastian ja muiden langenneiden prinssien luona aivan näiden ilmoitusten esittämisen aikoihin saakka, jolloin Gabrielin vetoomusta arkkikapinallisten hävittämisestä käsiteltiin oikeudessa ensimmäisen kerran. Saatana on nyt ehdottoman pidätyksen alaisena Jerusemin vankilamaailmoissa.

53:9.5 (611.4) Mikaelin viimeisen lahjoittautumisen jälkeen kukaan koko Sataniassa ei ole halunnut mennä vankilamaailmoihin huolehtimaan internoiduista kapinallisista. Eikä petturin asian puolelle ole enää voitettu yhtään olentoa. Tuhannen yhdeksänsadan vuoden ajan tilanne on pysynyt muuttumattomana.

53:9.6 (611.5) Emme odota, että Sataniaa koskevat nykyiset rajoitukset poistettaisiin, ennen kuin Päivien Muinaiset hävityttävät arkkikapinalliset lopullisesti. Järjestelmän yhteyspiirejä ei saateta ennalleen niin kauan kuin Lucifer elää. Tämän väliajan hän on täysin toimeton.

53:9.7 (611.6) Kapina on päättynyt Jerusemissa. Se päättyy langenneissa maailmoissa niin pian kuin jumalalliset Pojat saapuvat. Uskomme, että kaikki kapinalliset, jotka ylipäätään suostuvat vastaanottamaan armon, ovat jo niin tehneet. Odotamme puistattavaa kaukotiedotusviestiä, joka riistää näiltä pettureilta persoonallisuuden olemassaolon. Odotamme, että Uversan tuomio tehdään tietäväksi kuuluttamalla kaukoviestimissä toimeenpanomääräys, jolla näiden internoitujen kapinallisten

hävittäminen toteutetaan. Silloin etsitte heidän olinpaikkojaan, mutta niitä ei löydy. ”Kaikki tuttavasi maailmojen joukossa ovat tyrmistyneet sinun takiasi; kauhuksi olet sinä tullut, mutta hamaan ikiaikoihin asti ei sinua enää ole.” Ja näin kaikki nämä arvottomat petturit ovat tästä lähtien ”niin kuin ei heitä olisi ollutkaan”. Kaikki odottavat Uversan tuomiota.

53:9.8 (611.7) Mutta hengellisen pimeyden seitsemän vankilamaailmaa Sataniassa ovat aikakaudesta toiseen olleet vakavana varoituksena koko Nebadonille. Ne ovat puhuttelevasti ja vakuuttavasti julistaneet sitä suurta totuutta, ”että syntisen tie on raskas”, ”että jokaiseen syntiin kätkeytyy sen oman tuhon siemen”, että ”synnin palkka on kuolema”.

53:9.9 (612.1) [Esittänyt Manovandet Melkisedek, joka toimi aikanaan Urantian pesänhoitokunnan palveluksessa.]